

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814218518
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814218518.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci navrhovateľa X. M., nar. XX.X.XXXX, t. č. bytom D. nad O. č. XXX/XX proti odporcovi PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ul. Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., ul. Kubániho č. 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom zo dňa 13.10.2014 domáhal sa proti odporcovi zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline č. RK-PC-1132/14-LP zo dňa 8.9.2014.

Návrh odôvodnil tým, že dňa 30.5.2013 medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500025940, na základe ktorej mu odporca poskytol úver vo výške 1.320.- eur, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 70,42.- eur po dobu 42 mesiacov. V Rozhodcovskej zmluve, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere bolo v rozhodcovskej doložke dohodnuté, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo rozhodcovskom konaní, pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa ich rokovacieho poriadku: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., ul. Krížova č. 56, Bratislava, IČO: 44 130 481, Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria Legal arbiter, s.r.o., Zvolenská cesta č. 37, Banská Bystrica, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Z dôvodu, že si ako dlžník povinnosti zo zmluvy riadne neplnil, stal sa v zmysle zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere splatným dlžný zostatok. Dňa 30.6.2014 podal odporca na Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline návrh o zaplatenie 2.687,24.- eur s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania a o zaplatenie zmluvnej pokuty. Rozhodcovský súd rozhodol rozsudkom č. RK-PC-1132/14-LP zo dňa 8.9.2014, a to v zrýchlenom konaní podľa rokovacieho poriadku, v zmysle petitu odporcu (v konaní vystupujúci ako navrhovateľ). Rozhodcovské konanie trpí vadou absencie právomoci Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline z dôvodu: a/ Rozhodcovská zmluva je podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom z dôvodu neurčitosti, b/ rozhodcovská doložka, ktorú obsahuje Rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto neplatná, c/ ako spotrebiteľ nemal možnosť sa skutočne oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, a preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné. Poukázal na stanovisko schválené dňa 27.9.2010 na spoločnom rokovaní občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu Prešov, podľa ktorého „zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve

uzavretej po 31.12.2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná, a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu.“ Predmetná Rozhodcovská zmluva nebola ním ako spotrebiteľom osobitne, individuálne vyjednaná, čo vyplýva aj z jej predtlačenej formy, v ktorej nie je uvedená špecifikácia úverovej zmluvy, na vzťahy ktorej sa má rozhodcovská zmluva vzťahovať. Rozhodcovská zmluva v danom prípade predstavuje kompaktný, vopred pripravený celok upravujúci riešenie sporov, ktoré vyplývajú pravdepodobne zo Zmluvy o revolvingovom úvere. Ako dlžník tak svojim podpisom mohol Rozhodcovskú zmluvu akceptovať, čo bolo podmienkou poskytnutia úveru, alebo Rozhodcovskú zmluvu spolu s úverom odmietnuť. Rozhodcovská zmluva síce dáva možnosť výberu medzi rozhodcovským súdom a súdom všeobecným, avšak len v prípade, ak v príslušnom spore bude navrhovateľom dlžník - spotrebiteľ, čím spôsobuje narušenie rovnováhy zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zrušenia rozhodcovského rozsudku sa domáha aj v zmysle § 40 ods. 1 písm. j/ zák. č. 244/2002 Z. z. z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Procesné pravidlá Rozhodcovského súdu, ktoré ju podstatným spôsobom znevýhodňujú ako spotrebiteľa, vidí v čl. 15 Rozhodcovského poriadku. Neprijateľnou podmienkou je aj dojednanie o zmluvnej pokute podľa čl. 14 bod 14.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu, že je neprimerane vysoká a z dôvodu, že s odvolaním sa na ustanovenie § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z. nemôže veriteľ od spotrebiteľa požadovať úroky alebo poplatky, ktoré v zmluve nie sú uvedené. V Zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 30.5.2013 nie je dojednaná zmluvná pokuta.

Odporca v písomnom podaní zo dňa 19.1.2015, predloženom prostredníctvom právneho zástupcu navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť. Uviedol, že Rozhodcovská zmluva č. 8500025940 je individuálnou dohodou, ktorá nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere s rovnakým číslom, čo vyplýva z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy a z právnych dôsledkov jej bodu 7. (z práva na jednostranné odstúpenie). Navrhovateľ teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy alebo aj jednostranne dosiahnuť jej zánik, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na existenciu hlavnej zmluvy. Rozhodcovská zmluva nespĺňa ani charakteristiku nekalej podmienky podľa smernice 93/13/EHS, pretože rozhodcovské konanie je upravené zákonom č. 244/2002 Z.z., a súčasne ani nezavádza žiadne obmedzenia v prístupe k dôkazom, či neprenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa v rozpore so všeobecným predpisom upravujúcim súdne konanie. V súvislosti s tvrdením navrhovateľa, že nebol poučený o dôsledkoch rozhodcovského konania, poukázal na bod 3. rozhodcovskej zmluvy, v ktorom sú uvedené právne dôsledky jej uzavretia a možnosť riešiť prípadné spory v konaní pred rozhodcovským súdom. Pojem spotrebiteľ z pohľadu uzatvárania jednotlivých zmlúv, transakcií či vykonávania úkonov (v zmysle definície bodu 18. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29) je chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. Povinnosť spotrebiteľa konať s primeranou mierou obozretnosti vo vzťahu k vlastným právam a záväzkom je základným princípom spotrebiteľského práva, keďže jednostranne zvýhodňovaný spotrebiteľ by bol totiž zbavený zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody, a podľa toho rozumne konať. Predmetná rozhodcovská zmluva neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania pri riešení sporov, nezrovnalostí, nárokov medzi zmluvnými stranami, atď.. Z jej obsahu je zrejmé aj to, že konanie pred rozhodcovským súdom je len alternatívne. Cieľom ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Obč. zákonníka nie je zneplatnenie rozhodcovskej zmluvy. V zmysle rokovacieho poriadku, nezaplatenie poplatku za podanie žalobnej odpovede vo výške 24,89.-eur, nemá vplyv na účinky jej podania. Pri podaní žaloby v rozhodcovskom konaní, je dodávateľ povinný zaplatiť poplatok. S poukazom na uvedené, je splnená podmienka rovnocennosti vzťahu. Sankcie, ktoré si v rozhodcovskom konaní uplatnil proti navrhovateľovi (v postavení odporcu), zodpovedajú právnym predpisom platným v čase vzniku omeškania. Zmluvné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere o zmluvnej pokute, nepredstavuje samostatný dokument, oddelený od zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na jej bod č. 13. Pokiaľ ide o rokovací poriadok, jeho ustanovenia upravujú rovné postavenie účastníkov rozhodcovského konania, umožňujú im rovnaký prístup k rozhodcovskému súdu a poskytujú rovnakú možnosť na uplatnenie ich práv a na ich ochranu. Rozhodcovské konanie je pritom ex lege v zásade písomné, čo však neznamená žiadny zásah do práv jeho účastníka, lebo svoje argumenty môže vždy

uplatniť písomne. Navrhovateľ v zmysle čl. 6 rozhodcovskej zmluvy mal možnosť navrhnúť osobu rozhodcu, zapísanú v zozname rozhodcov rozhodcovského súdu. V zmysle unijného práva uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v spotrebiteľskom vzťahu nie je v rozpore s komunitárnym právom a už vôbec nie je v rozpore s dobrými mravmi.

Odporca v priebehu konania poukázal na ustanovenie § 243d zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) v znení účinnom od 1.1.2015, podľa ktorého exekučné konania na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1.1.2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Uviedol, že na základe rozhodcovského rozsudku č. RK-PC-1132/14-LP zo dňa 8.9.2014 Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho č. 793/21, Žilina nepodal návrh na vykonanie exekúcie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, svedkyne L. V. (predtým P.), oboznámením sa so Zmluvou o revolvingovom úvere, so Zmluvnými dojednaniami, s Rozhodcovskou zmluvou, s oznámením veriteľa o schválení úveru, so spisom Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovského súdu v Žiline.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že navrhovateľ ako dlžník žiada odporcu o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru 1.320.- eur (úverový limit), počet splátok 42, splatnosť 18. deň v mesiaci, mesačná splátka vrátane úrokov 70,72.- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru) 2.970,24.- eur, predpokladaná RPMN za úver 70%, ročná úroková sadzba 70%, priemerná RPMN za úver 48,52%, poskytnutá čiastka revolvingu 695,88.- eur. V žiadosti je ďalej uvedené, že celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.697,28.- eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,31%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere je navrhovateľom podpísaná dňa 29.5.2013 a odporcom dňa 30.5.2013, v ktorý deň aj spracoval oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

V Rozhodcovskej zmluve č. XXXXXXXXXXXX je ako veriteľ označená spoločnosť odporcu, a ako dlžník navrhovateľ. Je v nej uvedené, že dlžník vyhlasuje a svojím podpisom potvrdzuje, že súhlasí s jej uzatvorením, že veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, že dlžník nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy, že veriteľ pred jej uzatvorením poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia a to spôsobom ako to vyplýva z čl. 3. P. čl. 4, čl. 5 veriteľ a dlžník sa dohodli na nasledovnom znení rozhodcovskej zmluvy: akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým v čl. 5 uvedených rozhodcovských súdov podľa ich rokovacieho poriadku.

Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina rozhodcovským rozsudkom č. RK-PC-1132/14-LP zo dňa 8.9.2014 uložil navrhovateľovi (v rozhodcovskom konaní vystupujúci ako odporca) povinnosť zaplatiť odporcovi (v rozhodcovskom konaní vystupujúci ako navrhovateľ) peňažnú sumu vo výške 2.687,24.- eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,15% ročne z dlžných súm, špecifikovaných vo výroku, a to až do dňa, kedy zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1.320.- eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy uložil navrhovateľovi zaplatiť odporcovi úrok z omeškania 5,25% ročne zo sumy 2.687,24.- eur do zaplatenia. Rozhodcovský súd súčasne rozhodol o povinnosti zaplatiť poplatok za rozhodcovské konanie a nahradiť trovy právneho zastúpenia. Rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľovi doručený dňa 7.10.2014.

Navrhovateľ v účastníckej výpovedi sa pridržiaval odôvodnenia žalobného návrhu. Tvrdil, že obchodná zástupkyňa odporcu mu nevysvetlila význam rozhodcovskej zmluvy, rozdiel od zásad občianskeho súdneho konania, nepredstavila mu pravidlá, podľa ktorých sa bude viesť súkromný „súdny“ proces a nedala mu na výber rozhodnúť sa.

Svedkyňa L.) uviedla, že navrhovateľovi vysvetlila význam rozhodcovskej zmluvy a poučila ho aj o možnosti odstúpenia od nej.

Z príslušného registra exekučných konaní vedených na Okresnom súde Prievidza bolo zistené, že odporca ako oprávnený subjekt proti navrhovateľovi nepodal návrh na vykonanie exekúcie o vymoženie sumy 2.687,24.- eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku č. RK-PC-1132/14-LP zo dňa 8.9.2014.

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len z dôvodov uvedených pod písm. a/ až j/.

Podľa § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a/ a c/, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore, 4ead) preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu, 4ead) a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.“.

Podľa § 243d ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Podľa § 243d ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014 .

Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že návrh nie je podaný dôvodne, preto ho zamietol.

Navrhovateľ predmetom konania urobil nárok o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina č. RK-PC-1132/14-LP zo dňa 8.9.2014.

Zákonom č. 335/2014 Z.z., s účinnosťou od 1.1.2015 bol novelizovaný zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Prechodné ustanovenia Exekučného poriadku k úpravám účinným od 1.1.2015, integrujú riešenia vzťahov, ktoré vznikli pred uvedeným dátumom v troch vecných oblastiach: a/ vedenie exekučných konaní na podklade rozhodcovských rozhodnutí v spotrebiteľských sporoch, b/ uplatnenie povinnosti exekútora pri centrálnom registri exekúcií s dopadom na skôr začaté exekučné konania, c/ systémovej zmeny disciplinárneho konania.

Zásadné ustanovenia Exekučného poriadku, účinné od 1.1.2015 sa týkajú otázok výkonu rozhodcovských rozhodnutí a to v tom zmysle, že pri skôr začatých exekučných konaniach vedených na podklade rozhodcovských rozhodnutí, nie je možné (v legislatívnom zmysle) hovoriť o individuálnych aktoch vydaných v spotrebiteľskom spore. Práve z tohto dôvodu bolo zavedené ustanovenie odseku 1 § 243d, ktoré v prvom rade plní výkladové prechodné procesné premostenie vo vzťahu k exekučným konaniam podľa skoršej právnej úpravy. Vlastná dispozícia normy odseku 1 § 243d sa pritom použije na všetky exekučné konania vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom bol spor spĺňajúci zákonné znaky a podmienky spotrebiteľského sporu, definované v ustanoveniach zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Na tento účel sa spotrebiteľským sporom s retrospektívnymi výkladovými účinkami rozumie spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo spor s ňou súvisiaci.

Vo vzťahu k selekcii týchto exekučných konaní, s poukazom na ustanovenie § 243d ods. 1 Exekučného poriadku potom platí, že exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia, ktoré spĺňa znaky rozhodnutia o spotrebiteľskom spore, a ktoré bolo vydané pred 1.1.2015 bolo možné začať výhradne do troch mesiacov od účinnosti zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

Z uvedeného pravidla ďalej plynie, že ak návrh na vykonanie exekúcie bol podaný po 1.4.2015, exekučný súd už na podklade takto skôr vydaného rozhodcovského rozhodnutia nemôže udeliť poverenie na vykonanie exekúcie (zákonná prekážka udelenia poverenia).

Z ustanovenia § 243d ods. 1 veta druhá, časť za bodkočiarkou Exekučného poriadku vyplývajú procesné účinky rozhodcovských rozhodnutí, pri ktorých nebude udelené poverenie na vykonanie exekúcie, pretože návrh bol podaný po 31.3.2015 alebo, že návrh na vykonanie exekúcie vôbec nebol podaný (a teda ani nenastala situácia, že poverenie udelené nebolo, pričom za podstatné pri uvedenom posudzovaní súd považuje to, že ak by aj návrh podaný bol, súd by poverenie neudelil) a to v tom zmysle, že takéto rozhodcovské rozhodnutia prestávajú jeho účastníkov zaväzovať a hľadí sa na ne, akoby neexistovali. Procesným následkom uvedenej konštrukcie je skutočnosť, že odpadla prekážka právoplatne rozhodutej veci, čo v konečnom dôsledku za podmienok ustanovených zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, umožňuje spotrebiteľský spor znova prejednať.

Ustanovenie § 243d ods. 2 Exekučného poriadku reaguje len na prípady, keď exekučné konanie vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky spotrebiteľského sporu, bolo začaté pred účinnosťou zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo sa začalo v období od 1.1.2015 do 1.4.2015. V týchto prípadoch platí, že sa použijú právne predpisy, ktoré predchádzali novele Exekučného poriadku.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd pri rozhodovaní vo veci nemôže brať do úvahy skutočnosti, ktoré nastali v minulosti, avšak v čase vyhlásenia rozhodnutia už netrávajú. Skutkový a právny stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, je pre súd záväzný a rozhodujúci.

Z písomného vyjadrenia odporcu zo dňa 30.9.2015 (č. I. 85) a tiež z príslušného registra exekučných konaní vedených na Okresnom súde Prievidza bolo zistené, že odporca ako oprávnený subjekt proti navrhovateľovi ako povinnému nepodal návrh na vykonanie exekúcie o vymoženie sumy 2.687,24.- eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku č. RK-PC-1132/14-LP zo dňa 8.9.2014.

Odporca Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé aj z výpisu z obchodného registra. Z tohto dôvodu sa považuje za dodávateľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by navrhovateľ pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto a považuje za spotrebiteľa.

Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom X. Z. XXX/XX, K. vydal predmetný rozhodcovský rozsudok na základe rozhodcovskej zmluvy, uzavretej medzi účastníkmi konania.

V rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina bol vydaný rozhodcovský rozsudok č. RK-PC-1132/14-LP zo dňa 8.9.2014, ktorého predmetom bol spor spĺňajúci zákonné znaky a podmienky spotrebiteľského sporu.

Exekučné konanie na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku, s poukazom na ustanovenie § 243d ods. 1 Exekučného poriadku bolo možné začať výhradne do troch mesiacov od účinnosti zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

Exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozsudku č. RK-PC-1132/14-LP zo dňa 8.9.2014 v období od 1.1.2015 do 1.4.2015 nezačalo. Účastníkov konania, preto predmetný rozhodcovský rozsudok prestal zaväzovať a hľadá sa naň, akoby neexistoval (porovnaj aj Exekučný poriadok, Komentár 2. vydanie C. H. Beck, rok 2015 autorov Števček/Ficová/Tomašovič/Kotrecová a kolektív s. 757). Procesným následkom toho je skutočnosť, že odpadla prekážka právoplatne rozhodnutej veci.

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Z demonštratívnej povahy výpočtu druhov na začatie konania obsiahnutej v uvedenom ustanovení, možno vyvodiť i existenciu iných druhov žalôb v zákone neupravených. Pôjde i o prípady zrušenia rozhodcovského rozsudku, kde nie je nutné preukazovať naliehavý právny záujem, pretože je prezumovaný zo zákona.

Navrhovateľ nebol povinný preukazovať naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c/ O.s.p. na zrušení predmetného rozhodcovského rozsudku, pretože bol prezumovaný zo zákona (zákona č. 244/2002 Z.z.).

Navrhovateľ návrh o zrušenie rozhodcovského rozsudku odôvodnil aj tým, že odporca ako oprávnený subjekt pohľadávku, ktorá mu bola priznaná rozhodcovským súdom v konaní č. RK-PC-1132/14-LP si bude vymáhať v exekučnom konaní.

Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozsudku, odporca návrh na vykonanie exekúcie nepodal, a ak by ho aj podal, súd vzhľadom na legislatívnu zmenu by mu poverenie neudelil. Navrhovateľ po 31.3.2015 stratil v konaní naliehavý právny záujem na zrušení rozhodcovského rozsudku č. RK-PC-1132/14-LP zo dňa 8.9.2014. Zmenou zákona došlo k zmene jeho právneho postavenia (porovnaj aj rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C 74/2013 zo dňa 25.6.2015, Okresného súdu Prievidza č. k. 7C 37/2013), rozhodcovský rozsudok jeho účastníkov nezaväzuje. Súd preto návrh ako neopodstatnený zamietol a vecnú opodstatnenosť žalobného nároku neposudzoval.

Podľa § 150 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

Citované ustanovenie zákona predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok, aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Podľa neho súd nemusí výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešného účastníka nahradiť trovy konania úspešnému účastníkovi. Aplikácia tohto ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam.

Odporca mal v konaní plný úspech. Zmena právneho predpisu (zákona č. 233/1995 Z.z.) mala za následok, že predmetný rozhodcovský rozsudok prestal účastníkov konania zaväzovať a hľadá sa naň, akoby neexistoval. Pohľadávka odporcu sa tým stala nevymáhateľnou a navrhovateľ stratil právny

záujem na zrušení rozhodcovského rozsudku. Tieto dôvody súd vyhodnotil ako hodné osobitného zreteľa, a preto odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).